

спусна по стръмнината. Юрукътъ спрѣ на брѣга и изпразни пушката си следъ Стоянча. Отъ страхъ той се препъна въ единъ камъкъ, падна на очите си, не можа да се задържи и се търкулна надолу. Турчинътъ помисли, че е убилъ жертвата си, върна се назадъ при другаритѣ си. Тѣ пъкъ бѣха настигнали бабата още следъ първите й стъпки въ гората. Отначало я караха да пѣе, да играе хоро и да тича наедно съ конетѣ имъ. Старата жена не можа да издържи и падна на земята. Юрукътъ се ядосаха и я смачкаха съ конетѣ си. И доволни отъ победите си надъ беззащитното население, свалиха чалми, разхладиха челата си, после съ диви викове препуснаха къмъ рѣката Арда.

